
BENJI

Ålder: 4 år (2005)
Kön: Hane
Höjd: ---
Längd: ---
Hals: ---
Vikt: ---
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Italien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-04-01
Bilder ankomst: [Från Arlanda](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

Benji är en liten pigg hane på ca 4 år. Hundhjälpens har friköpt honom från ett mindre trevligt hundhågn i Milano. Nu kommer han i väntan på ett hem i Sverige att vistas på en annan anläggning där han kommer att tas bra om hand.

Benji är en nyfiken och alert kille som gillar att leka mycket. Agge gick på en kort promenad med honom - han kommer snabbt lära sig gå i koppel då han är mycket kontaktsökande. Sitt namn har han också fått av Agge då han på hundgården bara hade ett nummer. Benji är ett namn som passar hans karaktär, liten, pigg och intelligent.

Benji är en italiensk gatuhund med stort inslag av Norfolkterrier, en liten robust och godmodig hund som passar utmärkt som sällskapshund, han är otroligt klok och lättlärd. Nu väntar han ivrigt på att få en egen familj. Benji är van vid barn, inte för små då han själv är liten, utan barn i skolålder.

Bilder från Italien

Ankomstbilder från Arlanda

Bilder från Sverige

Text från Sverige

Resan hem

Så kom han då äntligen efter 4 månaders väntan. Med spänning flög jag upp till Bromma, tog taxi till Arlanda och satt och väntade vid caféet, som avtalat. Agge från Hundhjälpen kom, presenterade sig och vi ordnade upp alla papper. Sen var det bara väntan på planets ankomst kvar. 16.05 landade planet som utsatt. Fram emot kl.16.30 öppnades äntligen dörrarna och ut kom Sara och våra hundar, däribland vår Benji. Han hade haft förmånen att åka inne i planet för han var så liten. Det rådde lite oro i lägret bland hundarna. Alla var trötta efter resan, och hungriga. Där stod vi blivande mattar (inga hussar som väntade) med fickorna fulla med godis. Det luktade godis överallt och hundarna tittade efter godis. Alla fick lite snack med Sara som tipsade och gav råd om de olika hundarna.

Tiden på Arlanda var intensiv och kort. Vi sade hejdå och gav oss i väg på en toa-runda. Sen blev det taxi igen mot Bromma. Benji fick åka i en korg inne i bilen, när vi väl fick tag i en chaufför som inte hade "hundallergi". Han satt och tittade ut i min famn och undrade vart han hamnat och vart han skulle. Det var då det verkligen gick upp för mig att det lilla livet äntligen skulle få ett hem, ett riktigt hem, till slut. Fick tvinga mig att hålla tårarna borta. På Bromma flygplats fick vi vänta i solens sken på vårt plan som skulle avgå 19.45 mot Ängelholm/Helsingborg. Då fick Benji gnaga på ett grisöra och det gillade han verkligen. Vi satt där och småpratade lite. Ibland kom han fram och snusade på mig och undrade vad jag var för en. Sen gick han tillbaka till sitt godis igen.

I planet hem fick han återigen turen att få sitta inne i planet i mitt knä. Förstod att det lugnande medlet han fått i Italien hade gått ur kroppen. För han var pigg och ville titta ut genom fönstret även i planet. När flygvärdinnan kom och sa att jag skulle lägga honom under stolen framför undrade jag hur det skulle gå till!? Jag satt och klappade honom tills vi kommit upp – och sen fick han komma upp i mitt knä igen. På Ängelholms flygplats mötte resten av familjen upp. Lillmatte och husse kom och hälsade välkommen hem. Benji var trött efter den långa resan han haft och i bilen hem somnade han en stund.

De första veckorna

Dagarna har gått fort sedan Benji kom hem. Snart är det tre veckor sedan. De magiska tre veckorna – de veckor man inte ska ta med sig sin hund någonstans, utan den ska få vara hemmavid och lära känna sin nya miljö och familj. Benji har varit exemplarisk. Han har gått efter "handboken" Hundhjälpen skrivit.

- De kan vakta sin matte/husse - har han gjort. Inte lämnat mig med en meter.
- Kan visa aggressivitet – har han gjort. I skyddande syfte, gentemot mig, och resten av familjen.
- Är troligtvis inte rumsrena – det var han inte. De 2 första dagarna. Sedan lärde han sig att behoven utför man ute. Sedan dag 3 är han rumsren. Lärde sig otroligt fort.
- Kan skälla mot nya ljud (t.ex telefonsignal) – gör han. Man kan inte missa att telefonen ringer.

Vi visste först inte om vi vågade släppa honom lös tillsammans med vår andra hund. Skulle han rymma? Skulle de börja bråka? Vi provade och blev så glada när vi såg att Benji gjorde ett försök att börja vilja leka med vår andra hund. Benji har nog inte lekt så mycket förut i sitt liv. Han har börjat i alla fall att göra det nu. Får tag i en boll, som han själv kastar iväg. Tar familjens skor och ruskar runt med. Sticker iväg gör han inte heller utan han håller koll på oss och följer troget med.

Vår stora dotter fyller snart "moppe" och skulle provköra lite hemma. Vi blev alla storögda och förvånade när Benji hoppade upp på fotstödet och skulle åka med. Detta hade han gjort förr, det märktes! Han fick åka en liten runda och var överlycklig.

Vi ångrar absolut inte en sekund över vår adoption av Benji. Denna lilla jycke ger oss så mycket glädje och skratt. Han är otroligt rolig och charmig.

Han känner sig hemma nu, det märks. Han har hittat sina favoritställen. Sover gott (han snarkar!) och tryggt helt utslagen på rygg. Kommer när vi kallar, älskar att få vara med, sitta i knäet, och bara vara älskad.

Och det är han!
